

Συναξάρι τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Νικολάου, τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ,

+ 24 Ἀπριλίου.

Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Νικόλαος κατοικοῦσε μαζί μέ τόν πατέρα του Χατζη-Κανέλο στήν πόλη Γιαγιά Κιοϊ. Ὁ πατέρας του ἦταν ἐπιστάτης στά κτήματα τοῦ ἀγᾶ τῆς πόλεως, πού ὀνομαζόταν Καρά Ὁσουμάνογλου, καί ἔχαιρε ιδιαίτερας ἐκτιμήσεως ἀπό τούς ἐκεῖ Τούρκους. Σέ ἡλικία εἴκοσι δύο ἐτῶν ὁ Νικόλαος, ἀφοῦ εἶχε νυμφευθεῖ, ἔλαβε τήν ἄδεια τοῦ πατέρα του καί τοῦ ἀγᾶ, γιά νά μεταβεῖ πρὸς τακτοποίηση διαφόρων ὑποθέσεων στή Μαγνησία. Εἰσερχόμενος στήν πόλη ἐφοροῦσε τουρκικά ὑποδήματα καί φέσι στήν κεφαλή. Οἱ ὑπηρέτες τοῦ δικαστοῦ τῆς Μαγνησίας, παρ' ὅτι τόν ἐγνώριζαν, τόν συνέλαβαν καί τόν προσήγαγαν στό δικαστή. Ὁ δικαστής, προσποιούμενος καί αὐτός ὅτι δέν τόν ἐγνώριζε, ἐρώτησε τό Μάρτυρα μήπως ἐπιθυμοῦσε νά ἀσπασθεῖ τῇ θρησκείᾳ τοῦ Μωάμεθ καί προτιθέμενος νά τό πράξει ἐφόρσε, ὡς σημεῖο τοῦ πόθου του, τά τουρκικά ὑποδήματα καί τό φέσι. Ὁ Νικόλαος τότε ἀπάντησε μέ πνευματική

ἀνδρεία λέγοντας· «Ὁ Θεός νά μέ φυλάξει καί νά μή γίνει σέ μένα ποτέ νά ἀρνηθῶ τήν πίστη μου. Ἐγώ τά ροῦχα αὐτά τά φοράω μέ τή δική σας ἄδεια, ἐπειδή ὁ πατέρας μου εἶναι ὑπηρέτης καί δουλευτής δικός σας». Ὁ δικαστής τότε διέταξε νά τόν ραβδίσουν καί ὅταν διεπίστωσε τό ἄκαμπτο φρόνημα τοῦ νέου ἔδωσε ἐντολή νά τόν μαστιγώσουν πολύ. Μετά τή μαστίγωση ἀκο-λούθησαν κολακεῖες καί μεγάλες ὑποσχέσεις γιά τιμές καί ἀξιώματα, ἀλλά ὁ Νικόλαος παρέμεινε ἀμετάθετος στήν ἀπόφασή του νά μαρτυρήσει γιά τήν ἀγάπη στόν Χριστό. Ἀφοῦ ὑπέμεινε καί τρίτη καί τέταρτη μαστίγωση, τόν ἔριξαν στή φυλακή, ὅπου ὁμολογώντας τόν Χριστό καί χαίροντας γιά τά παθήματά του, παρέδωκε τό πνεῦμα του, τό ἔτος 1769.